

Chương 478: Thảm Hoạ Cổng (30) - Sự Thật (Số từ: 2839)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

16:10 PM 30/06/2023

Lôi Vương, Liana de Grantz, trở về Pháo đài Mokna vào đêm khuya.

Charlotte quan sát từ bên trong trung tâm chỉ huy khi các hiệp sĩ và linh mục quay trở lại Pháo đài Mokna.

Bằng cách nào đó, khá nhiều toa tàu đã quay trở lại, mang theo những người sống sót mà họ đã tìm thấy.

Những người sống sót đã được hộ tống đến Pháo đài Mokna một cách an toàn, khi họ được chất lên xe ngựa khi được phát hiện.

Không phải tất cả các toa đều chật kín người, nhưng một số toa chở những người sống sót.

Và ở phần cuối của quân đội.

Ở đó, Liana de Grantz, cưỡi một con ngựa trắng, hộ tống quân đội từ phía sau cho đến khi kết thúc.

Trong trận chiến, cô là người tiên phong.

Khi hộ tống, cô ấy ở phía sau.

Không có gì lạ khi quân đội ngưỡng mộ chỉ huy của họ, người luôn chỉ chiến đấu ở những nơi nguy hiểm nhất.

Những người sống sót được dỡ khỏi các toa tàu ở khu tị nạn tạm thời, di chuyển theo hướng dẫn của quân đội. Đầu tiên, họ trấn an những người đang sợ hãi, sau đó giáo dục họ ở một mức độ nào đó về Edina, rồi vận chuyển họ đến Edina.

Đó là bước đầu tiên và quan trọng nhất trong hoạt động của căn cứ tiền phương Pháo đài Mokna.

Harriet de Saint-Owan ngơ ngác lắm lắm khi nhìn những người sống sót xuống xe.

"Vẫn... khá nhiều."

Công việc của Liana là thường xuyên ra ngoài do thám và mang những người sống sót trở về.

Các hoạt động bên ngoài có thể kết thúc trong một ngày, nhưng đôi khi chúng kéo dài vài ngày, thực hiện các chuyến thám hiểm dài ngày.

Rất khó để tìm thấy những người sống sót trong hoàn cảnh này, và đó là lý do tại sao họ đang cân nhắc di dời căn cứ, nhưng vẫn đúng là họ chắc chắn có thể tìm thấy những người sống sót trong khu vực này. Chỉ là số lượng đã nhỏ hơn nhiều so với trước đây.

Không rõ liệu Liana đã hành quân được mấy ngày hay chưa, nhưng họ đã bảo vệ được hơn 20 người sống sót.

Những người đã được giải cứu khỏi một cuộc sống khốn khổ.

Charlotte lặng lẽ quan sát những người sống sót vẫn còn sợ hãi, mặc dù họ đã đến nơi an toàn.

"Chuyện gì vậy? Tại sao tôi không nhận được thông báo về chuyến thăm của cả hai?"

Liana, người đã trở lại trung tâm chỉ huy, nghiêng đầu trước thông tin rằng Charlotte và Harriet đã đợi cô đến tận nửa đêm.

"Làm gì có chuyện gì, chờ một chút, tôi đi tắm rửa."

Charlotte cũng không có nhiều thời gian.

Cô ấy vẫn chưa biết liệu có vấn đề gì với Pháo đài Mokna hay không và trên thực tế, nó có thể không có gì. Tuy nhiên, cô đã ở nơi này, trì hoãn công việc của mình vì Liana có thể liên quan đến vấn đề đó.

Đó là lý do tại sao cô phải hoàn thành nhiệm vụ của mình càng nhanh càng tốt và trở về.

Nhưng Charlotte lặng lẽ nhìn Liana đi đâu đó, trông như thể cô ấy đang đối mặt với một vấn đề tầm thường với thái độ hấp tấp của mình.

'Cô ấy cố tình làm vậy à? Không, không thể được.'
Ngay khi ý nghĩ đó xuất hiện, Charlotte lắc đầu trong lòng.

Charlotte không mấy thân thiết với Liana ngay cả trong thời gian họ ở Temple. Nhưng điều đó không có nghĩa là cô ấy hoàn toàn không biết cô ấy.

—Liana de Grantz.

Cô ấy là người thừa kế của Công quốc Grantz và là một [Lôi Động] được xếp hạng cao nhất trong số các [sức mạnh siêu nhiên] về khả năng tấn công.

Sau cái chết của Công tước Grantz, tài năng của cô ấy đã phát triển đến một mức độ vượt qua nhiều chiều.

Theo những gì Charlotte biết, tính cách của Liana khá hướng ngoại và cô ấy không quan tâm nhiều đến những vấn đề tầm thường. Cô ấy biết rằng vào thời điểm này, Liana hẳn là rất căm ghét Đế quốc, vì vậy cảm xúc của cô ấy đối với bản thân cũng không thể tốt được.

Liana sẽ chỉ nói những gì cô ấy phải nói.

Tính cách của cô ấy không phải kiểu đàn áp đối thủ bằng những trận đấu tình cảm tế nhị.

Liana de Grantz là một kiểu người rất khác với Olivia Lanze.

Nếu Olivia Lanze chế nhạo và coi thường đối thủ một cách tinh vi, thì Liana sẽ chỉ nói rằng cô ấy không thích họ.

Vì vậy, hành vi hiện tại của cô ấy có thể được thực hiện mà không cần suy nghĩ nhiều.

Nếu Reinhardt, không phải Charlotte, ở vị trí của cô ấy, cô ấy sẽ bảo anh đợi trong khi cô ấy tắm.

Harriet căng thẳng, không biết chuyện gì sẽ xảy ra.

Bao nhiêu thời gian đã trôi qua?

Liana, đã thay bộ trang phục chiến đấu của mình thành bộ thường phục, bước ra phòng tiếp tân.

Vẫn chưa ăn uống đảng hoàng, Liana bắt đầu nhai ngấu nghiến chiếc bánh sandwich mà cấp phó của cô đã mang đến và đặt trên đĩa trên bàn.

Cắn một miếng bánh sandwich, Liana chăm chú nhìn Charlotte.

"Vậy có chuyện gì?"

Liana đã thắng thừng ngay từ đầu. Cô ấy không phải kiểu người hay đánh trống lảng hay giả vờ có thiện chí không tồn tại.

Những người thắng thừng có xu hướng dễ dàng tạo ra kẻ thù.

Tuy nhiên, Liana luôn dẫn đầu trong trận chiến vì thái độ và hành động thẳng thắn của cô.

Trong môi trường độc đáo này, Liana đã giành được sự tin tưởng tuyệt đối của hầu hết quân đội Cảng Mokna, một phần nhờ vào thái độ thô lỗ của cô.

"Tôi nghe nói rất khó để tìm thấy những người sống sót, nhưng có vẻ như vẫn còn một số người."

Harriet lặng lẽ quan sát đáng vẻ tinh tế của Charlotte.

Liana thắng thắn.

Charlotte, người đã không đưa ra vấn đề ngay lập tức.

Chỉ có Harriet, người đang quan sát tình hình, cảm thấy rằng hai người là những người rất khác nhau. Liana nhấp một ngụm nước và thở dài.

"Không phải là không có gì cả. Tôi không biết liệu đây có phải là cách nói đúng hay không, nhưng các lựa chọn rất ít. Hiệu quả kém. Vì vậy, đó là lý do tại sao chúng tôi đang cố gắng di chuyển căn cứ. Cô biết đấy Đúng vậy?"

"Ừm, tôi nghe nói cô đang định chuyển căn cứ sang một cảng khác."

"Vì vậy, cô có nghĩ rằng Cảng Mokna nên tiếp tục hoạt động vì vẫn còn những người sống sót trong khu vực?"

Trước câu hỏi của Liana, Charlotte lắc đầu.

"Không, quyết định của chỉ huy hiện trường, cô, sẽ là chính xác nhất. Cô đã trải qua và nhìn thấy rất nhiều, vì vậy phán đoán của cô phải đúng."

"Thật ra, không có gì đảm bảo rằng việc di chuyển căn cứ sẽ giúp chúng ta có thể giải cứu nhiều người hơn, vì vậy tôi thực sự không biết chắc. Và

để thiết lập một căn cứ mới, chúng ta phải dọn sạch tất cả quái vật trong khu vực. Đó là nguy hiểm, nhưng chúng ta không thể chỉ ngồi đây và không làm gì cả."

Chúng ta phải cứu nhiều người hơn.

Liana chỉ nói lên quan điểm của mình theo các nguyên tắc của Reinhardt và hành động theo đó.

Mọi người ngưỡng mộ và kính trọng Liana.

Liana không hề ích kỷ.

Quyết định từ bỏ cảng Mokna tương đối an toàn của cô, tìm kiếm những nơi nguy hiểm nhất và mạo hiểm thành lập một căn cứ mới rõ ràng là xa vời với những mong muốn nhỏ nhất.

"Hiện tại có bao nhiêu người ở khu dân cư tị nạn?"

"Chà, tôi không biết con số chính xác, nhưng tôi nghĩ có khoảng 150 người, bao gồm cả những người chúng tôi giải cứu hôm nay."

Một khi họ được chuyển đến Lazark trên con tàu vận chuyển tiếp theo, họ sẽ trở thành cư dân của Edina.

"Trung bình, những người sống sót ở lại đây bao nhiêu ngày trước khi được chuyển đến Lazark?"

"Chà, vấn đề không phải là người tị nạn ở lại bao nhiêu ngày, mà là thời gian đến của các đội vận chuyển cứ ba tuần một lần. Nếu một đội vận chuyển đến vào ngày sau khi đón những người sống sót, họ sẽ ở lại trong ba tuần. Nếu nó đến một tuần trước, họ ở lại trong một tuần."

"Tôi hiểu rồi."

Charlotte gật đầu trước những lời của Liana, rồi im lặng một lúc, dường như đang chìm đắm trong suy nghĩ.

Sau khi suy nghĩ xong, Charlotte hỏi lại.

"Lần trước đoàn xe vận chuyển có bao nhiêu người?"

"Hmm, tôi nghĩ là khoảng 1800."

"Và trước đó?"

"Ờ."

Liana nhú mày trước câu hỏi của Charlotte.

Charlotte nhìn Liana mà không thay đổi biểu cảm.

“Cô đang cố nói điều gì vậy?”

“...Ý cô là gì?”

Liana lườm Charlotte, không giấu vẻ khó chịu.

“Cô không cần phải nghe điều đó từ miệng tôi, phải không? Dù sao các con số đều được viết trong các báo cáo, vậy tại sao cô lại hỏi về những con số tầm thường như vậy ở đây?”

Liana đặt chiếc bánh sandwich xuống, khoanh tay và lườm Charlotte.

“Vào vấn đề chính. Có chuyện gì vậy? Tại sao cô lại ở đây?”

Đáp lại ánh mắt thù địch của Liana, Charlotte bình tĩnh nhìn lại cô ấy.

“Hừm...”

Việc thăm dò của Charlotte nhằm đánh giá thái độ của người khác đối với cô: đó là thân thiện, thù địch hay trung lập.

Tuy nhiên, Liana hỏi thẳng, không kìm được sự tò mò.

Liana thẳng thừng và không thích Charlotte. Charlotte nhận ra rằng những nghi ngờ của mình là đúng.

"Theo tính toán của tôi, có vẻ như Cảng Mokna đã yêu cầu nhiều lương thực hơn mức thực sự cần."

"...Cái gì?"

"Và nó đã diễn ra khá lâu rồi. Tôi nghĩ nó bắt đầu khoảng một năm trước, có thể ít hơn một chút."

Khi nghe những lời của Charlotte, nét mặt của Liana đanh lại. Harriet mở to mắt khi nhìn Charlotte.

Charlotte đã phát hiện ra khi Port Mokna bắt đầu đòi lương thực quá cao chỉ bằng cách xem tài liệu vài lần.

Yêu cầu lương thực cơ bản cho Port Mokna là cho 2000 người.

Lượng lương thực dự trữ bổ sung được xác định dựa trên số người sống sót cư trú tại đó.

Cảng Mokna đã khai thác quá mức thực phẩm trong khoảng một năm.

"Thực phẩm là một vấn đề lớn, đặc biệt là đối với những người lính đang đối mặt với trận chiến. Họ cần ăn nhiều nhất có thể và có những bữa ăn chất lượng tốt. Chúng tôi chỉ nhận được nguồn cung cấp tối thiểu do hoàn cảnh của Edina, nhưng giờ chúng tôi đang cố gắng nhiều hơn thoả mái khi nói đến thức ăn. Đây có phải là một vấn đề lớn như vậy không? Cô có thực sự cần phải điều tra mọi thứ ở đây không? Chúng tôi có phải nghe điều này từ cô chỉ vì chúng tôi đã ăn nhiều hơn một chút trong khi chiến đấu trên tiền tuyến không?"

Charlotte im lặng gật đầu đáp lại những lời thù địch của Liana.

"Ừm, tôi nghĩ cô sẽ nói như vậy."

"...Cái gì?"

Biểu cảm của Liana càng trở nên nghiêm trọng hơn trước nhận xét thờ ơ của Charlotte.

Liana thẳng thừng. Do đó, cô ấy thường để lộ manh mối trong bài phát biểu của mình.

Charlotte đã có được một manh mối như vậy.

"Tôi hiểu rằng cô đã biết về vấn đề này và cô thừa nhận rằng nó đã được thực hiện từ lệnh của cô."

Lúc đó Liana mới nhận ra mình đã rơi vào bẫy của Charlotte, cô cảm thấy thất vọng.

Manh mới có xu hướng lọt qua các cuộc trò chuyện và Charlotte không thể không nắm bắt được chúng.

Và Liana không giỏi lắm trong khía cạnh đó.

"Yeah. Tôi đã làm điều đó. Vậy thì sao? Nó có phải là một vấn đề lớn?"

"Vì tinh thần của quân đội, cô muốn cung cấp bữa ăn chất lượng hơn trước, phải không?"

"Đúng."

"Nhưng không phải như vậy, phải không?"

"...Cô nói gì?"

Charlotte bình tĩnh và kiên nhẫn bắt đầu giải thích.

"Cô nói rằng mình cung cấp nhiều thức ăn để nâng cao tinh thần của các hiệp sĩ, nhưng nếu cô muốn làm điều đó, cô sẽ cố gắng cung cấp chế độ ăn chất lượng cao hơn thay vì số lượng lớn hơn."

Vì vậy, cô nên yêu cầu nhiều thịt và sản phẩm chế biến hơn. Nhưng những gì cô tuyên bố vượt quá mức cần thiết là những mặt hàng rất cơ bản như bột mì."

"..."

"Cô muốn số lượng bữa ăn chứ không phải chất lượng."

Vẻ mặt của Liana de Grantz dần cứng lại.

Charlotte bình tĩnh giải thích với vẻ mặt bình thường.

Chứng kiến cảnh này, Harriet cảm thấy một áp lực nặng nề như thể có gì đó mắc kẹt trong cổ họng cô.

Liana cho biết cô đã cố gắng nâng cao chất lượng bữa ăn.

Nhưng theo Charlotte, số lượng bữa ăn tăng lên nhưng chất lượng thì không.

Charlotte đã không tiết lộ tất cả những gì cô ấy biết ngay từ đầu.

Cô ấy chờ đợi những sai lầm của đối thủ, rồi đưa ra những sự thật khác mà cô ấy biết, dồn đối thủ vào chân tường.

Cô bắt đối thủ của mình bằng chính lời nói của họ.

"Vì hoàn cảnh của Edina, tôi nghĩ điều quan trọng là phải cho họ ăn no trước. Thịt rất khó kiếm, vì vậy tôi đã cố gắng lấp đầy số lượng bằng thức ăn cơ bản như bột mì..."

"Nguồn cung cấp thực phẩm hiện có được phân phối dựa trên nhu cầu dinh dưỡng của lực lượng chiến đấu, được tính cho hai người bình thường. Vì vậy, không cần phải cung cấp thêm bột hoặc gạo. Họ thậm chí không thể ăn hết. Ngay cả khi họ ăn quá nhiều, Pháo đài Lực lượng của Mokna ngay từ đầu đã không thể tiêu thụ hết nguồn lương thực dư thừa."

*Bang!

Liana đập bàn một cách thô bạo và lườm Charlotte.

*Crackle! Crackling!

Những tia lửa bắn ra từ trán Liana, và cô trừng mắt nhìn Charlotte với đôi mắt hung dữ.

“Cô đang cố nói điều gì vậy?”

Charlotte vẫn tỏ ra bình tĩnh, nhìn chăm chăm vào Liana.

"Đơn giản thôi. Có nhiều miệng ăn ở đây hơn con số thực tế được báo cáo cho Edina."

“Nhiều hơn... cái gì?”

Cảm thấy có một linh cảm chẳng lành, Harriet không khỏi hỏi.

"..."

Liana vẫn im lặng.

Charlotte tiếp tục nói.

"Trong vài ngày hoặc vài tuần. Họ cần thêm lương thực, nhưng vì lý do nào đó, họ đã không đến được Edina. Thực tế, nhiều người sống sót ở đây đã không bao giờ rời khỏi Pháo đài Mokna. Đó là lý do tại sao họ yêu cầu nhiều lương thực hơn thực sự cần thiết. Đó là số tiền mà những người không được ghi nhận phải ăn."

Nghe những lời của Charlotte, Liana im lặng.

"Cô."

Charlotte khẽ hỏi.

"Cô đã làm gì với những người đó?"

"..."

"Những người đáng lẽ phải đến Edina nhưng không đến, cô đã làm gì với họ?"

Liana lờm Charlotte trong im lặng.

Sự im lặng kéo dài bao lâu?

Charlotte biết rằng Liana là một người xa rời những ham muốn tầm thường.

Sau đó, yêu cầu thực phẩm dư thừa phải là cần thiết.

Phải có một lý do để che giấu nó và nói dối.

Chắc hẳn đã có một sự thật không thể nói ra.

Với vẻ mặt nghiêm nghị, Liana chậm rãi mở miệng.

"...Tôi đã giết chúng."

"Cái, cái gì?!"

Nghe những lời của Liana phá vỡ sự im lặng, Harriet kinh hoàng.

"Tôi không thể gây nguy hiểm cho Edina được nữa."

"..."

Charlotte, như thể đã đoán trước được điều này, lặng lẽ gật đầu.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)



Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550



Thanks For Reading